

[H. C. Toft.]

står over for en revision af denne lovgivning. Skridtet i 1962 var for snævert.

Vi kan da ikke være andet end tilfredse med, at flertallet i landbokommissionen og nu også regeringen følger de synspunkter, som vi ønskede fremmet dengang, thi hovedlinjerne i det foreliggende lovforslag følger jo de synspunkter, som vi i det konservative folkeparti har arbejdet for igennem mange år, og vi noterer det derfor med tilfredshed, at et forslag nu er fremkommet.

Vi finder det rigtigt, at man i modsætning til tidligere i fremtiden ikke vil stille krav om, at der skal være avlsbygninger til en landbrugsejendom, og finder det også rigtigt, at man begrænser kravet til, at der skal være en beboelse. Men vi finder det ikke rigtigt at stille krav om, at ejendommen skal drives af beboerne. Kravet stilles selvfølgelig ikke ved forpagtninger, men vi finder det ikke rigtigt at stille dette krav og vil derfor gerne have en drøftelse heraf under udvalgsarbejdet.

Vi har tidligere her i folketinget stillet forslag om, at alle ejendomme på under 5 ha skulle fritages for landbrugsforpligtelsen, hvis ejeren ønskede det, men fik ikke tilslutning hertil. Nu stilles der forslag om at hæve grænsen for landbrugsforpligtelsen fra 1 ha til 2 ha. Det er jo ikke et stort skridt. Vi mener, man burde gå videre, og finder, at man burde fritage alle ejendomme mellem 2 og 7 ha for landbrugsforpligtelsen under forudsætning af, at de tillægges en anden ejendom, der er velbeliggende derfor, men uanset denne anden ejendoms størrelse. Herved åbner man endvidere en nødvendig adgang for, at mange af landets mindste ejendomme kan tillægges også større ejendomme. Vi lægger vægt på dette i særlig grad af hensyn til de mindre ejendomme, der derved ville få en langt større mulighed for at finde købere i årene, der kommer, hvor der vil blive behov derfor. Det er en politik, der vil gavne de mindste af ejendomsbesidderne.

Det er tillige en politik, der vil gøre det lettere at løse de store finansieringsopgaver, de kommende sammenlægninger af landbrugsejendomme vil medføre, thi lægges et eller to mindre brug til en større ejendom, vil dette sjældent kalde på øgede investeringer i landbrugsbyggeri. Det større landbrugsareal vil oftest kunne drives inden for den større ejendoms bygningsrammer, og det vil være langt billigere end at sammenlægge flere mindre ejendomme til en større ejendom. Der vil sikkert blive et tilstrækkeligt stort antal ejendomme alligevel til dem, der ønsker at være landbrugere. Man kommer vel realiteten nærmere, når man i stedet for udtrykker nervøsitet for, at der ikke vil blive et tilstrækkeligt antal afløsere.

Det forslag, landbrugsministeren stiller vedrørende samdrift og forpagtning, kan vi stort set tilslutte os, selv om der er enkeltheder, vi gerne vil drøfte i det kommende udvalg.

Landbrugsministeren stiller forslag om, at man frit kan sammenlægge ejendomme op til 45 ha — og tillige op til 75 ha, når der i forvejen er tilgodeset et tillægsjordsbehov for mindre ejendomme på stedet; det sidste kan dog kun ske med landbrugsministerens tilladelse. Det arbejdsudvalg, som var nedsat under landbokommissionen, kom med en indstilling, der gik ud på, at der fastsættes en fri sammenlægningsgrænse på mellem 50 og 100 ha. Det er vor opfattelse, at det vil være mest realistisk at gå op til den øverste her nævnte grænse som den frie sammenlægningsgrænse; thi herved skaber man adgang for den enkelte til at komme op på en bedriftsstørrelse, hvor han effektivt kan udnytte de tekniske hjælpemidler, der er til rådighed i dag. Dette vil være til økonomisk gavn ikke blot for den enkelte, men også for samfundet. Dermed være ikke sagt, at alle ejendomme skal op på denne størrelse. Det er også vort ønske, at der skal være fri adgang for alle brugsstørrelser under denne grænse, thi der kan ved specialproduktion skabes tilstrækkelige